

Co jsem v osmnácti na břehu jezera v těchto pověstných lázních dělal? Nic. Bydlel jsem v rodinném penzionu Tilleuls na třídě Carabacel. Mohl jsem si vybrat pokoj ve městě, avšak dával jsem přednost tomu být ve výšinách, jen pár kroků od Windsoru, Hermitage a Alhambry, jejichž přepych a bohaté zahrady mě uklidňovaly.

Měl jsem totiž pocit, který mě od té doby nikdy neopustil, že umírám strachy, a ten byl tehdy ještě mnohem silnější a bezdůvodnější. Opustil jsem Paříž s myšlenkou, že se toto město stane pro lidi jako jsem já nebezpečným. Vládla tam protivná kriminální nálada.

Na můj vkus přespříliš zátahů. Vybuchovaly bomby. Rád bych poskytl časové vymezení a jelikož jsou nejlepšími orientačními body války, o kterou válku mimochodem šlo? O tu, kterou nazýváme Alžírskou, na úplném začátku šedesátých let, v době, kdy se jezdilo ve Floridě se stahovací střechou a ženy se špatně oblékaly. Muži také. Já jsem měl strach, ještě větší než dnes a vybral jsem si toto místo útočiště, neboť se nacházelo pět kilometrů od Švýcarska. Při sebemenším poplachu se stačilo přepravit přes jezero. Naivně jsem si myslel, že čím víc se přiblížíme ke Švýcarsku, tím máme větší šanci se z toho dostat. Že Švýcarsko neexistuje jsem ještě nevěděl.

„Sezóna“ začala 15. června. Gala večery a slavnosti následovaly jeden po druhém. „Ambadorské“ večere v Kasinu. Hudební recitál George Ulmera. Tři vystoupení Écoutez bien Messieurs. Ohňostroj vystřelený 14. července z golfového hřiště Chavoires, Balety markýze de Cuevas a ještě další věci, které by se mi znovu vrátily do paměti, kdybych měl po ruce program vydávaný turistickou informační kanceláří. Schoval jsem si je a jsem si jistý, že je znovu naleznou mezi stránkami jedné z knih, které jsem v tom roce četl. Jaké? Bylo „skvělé“ počasí a místní předpovídali, že bude slunečno až do října.

ještě jedna korektura by odstranila zejm. „žluté“ věci

pozor na posuny smyslu, které by se daly dohledat až ke správnému výrazu

rytmus pěkný, stavba vět odpovídá, styl dodržen